

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci

žalobce: **K. V.**
zastoupen Mgr. Theobaldem Ptoszkem, advokátem
sídlem Horní 1642/55a, 700 30 Ostrava

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 2. 2025, ve věci invalidního důchodu,

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7. 2. 2025, **se zrušuje** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 18 404 Kč, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Theobalda Ptoszka, advokáta se sídlem Horní 1642/55a, 700 30 Ostrava.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou zdejšímu soudu dne 13. 3. 2025 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 2. 2025, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

zamítla žalobcovy námitky proti svému prvostupňovému rozhodnutí ze dne 22. 10. 2024, č. j. X, a toto prvostupňové rozhodnutí, kterým byl žalobci snížen invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, potvrdila.

2. Žalobce napadenému rozhodnutí vytýkal, že podkladové posudky neodpovídají jeho skutečnému zdravotnímu stavu. Jeho zdravotní stav nedoznal žádnou změnu ve smyslu zlepšení nebo odpadnutí obtíží, kterými je stížen, naopak od srpna 2024 začal trpět zhoršujícími se bolestmi, které se staly předmětem pravidelných vyšetření a konzultací u ošetřujícího lékaře. Jeho zdravotní stav byl v minulých letech opakovaně posuzován, kdy byl i opakovaně potvrzen III. stupeň invalidity. Posudkový lékař při zpětném hodnocení těchto závěrů bagatelizoval jeho zdravotní obtíže.
3. Žalobce dále vytýkal žalované, že podkladové posudky se liší od skutečného zdravotního stavu, neboť nehodnotili jeho zdravotní stav komplexně. Nebyly hodnoceny bolesti, neboť je nelze posudkově hodnotit. Žalobce má za to, že při posouzení nebyl brán zřetel na závažnost vlivu jeho dalších zdravotních postižení, a jejich dopad na pokles pracovní schopnost. Za absurdní pak žalobce označil tvrzení posuzujícího lékaře vztahující se k domnělému odvyknutí od pracovních návyků a s tím spojený požadavek na ponechání třetího stupně invalidity. Žalobce z výše uvedených důvodů navrhl zrušení nejen napadeného, ale i prvostupňového, rozhodnutí.
4. Žalovaná ve svém vyjádření popsala dosavadní průběh řízení a uvedla, že na svých argumentech zcela setrvává.
5. U jednání oba účastníci s ohledem na závěry posudku MPSV (viz níže) navrhli zrušení napadeného rozhodnutí.
6. Krajský soud poté co zjistil, že žalobní návrh je věcně projednatelný, přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Ze správního spisu krajský soud zjistil následující skutkový stav. Žalobce vystudoval na SPŠE, kde získal maturitu. Po studiu pracoval jako závozník, topič a dělník. V minulosti byl posudkem posudkového lékaře OSSZ Ostrava shledán invalidním ve třetím stupni, rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla po poslední kontrolní prohlídce v roce 2024 sekundární potraumatická gonartroza vpravo, aseptická nekróza mediálního kondylu tibie, tj. postižení uvedené v kap. XIII., odd. A, položce 1d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále „vyhláška“). Míru poklesu pracovní schopnosti tehdy určil posudkový lékař na 70 %. Byl mu tak přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně.
8. V rámci kontrolní lékařské prohlídky byl žalobce posouzen posudkovým lékařem Institutu pro posuzování zdravotního stavu (dále „IPZS“). V posudku ze dne 9. 10. 2024 posudkový lékař IPZS dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je totožné postižení, tj. sekundární potraumatická gonartroza vpravo, aseptická nekróza mediálního kondylu tibie, které však posudkový lékař hodnotil odlišně, jako postižení uvedené v kap. XIII., odd. A, pol. 1c přílohy k vyhlášce. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil posudkový lékař na 50 %, kterou

vzhledem k dalším postižením navýšil posudkový lékař o 10 %, tedy na celkových 60 %. Posudkový lékař tak dospěl k závěru, že se nadále nejedná o invaliditu třetího stupně, ale invaliditu druhého stupně. Žalovaná proto rozhodla prvostupňovým rozhodnutím a invalidní důchod žalobci snížila.

9. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. V rámci námitkového řízení žalovaná nechala zpracovat posudek IPZS, který potvrdil závěr o invaliditě druhého stupně, nikoliv však v použití správných posudkových kritérií. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu hodnotil stav po TEP kolene vpravo v dubnu 2024 pro sekundární potraumatickou gonartrozu vpravo, aseptickou nekrózu mediálního kondylu tibie, tj. postižení uvedené v kap. XV., odd. B, pol. 8b přílohy k vyhlášce, pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 40 %, dále navýšenou o 10 % vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace podle § 3 odst. 2 vyhlášky. Žalovaná následně vydala napadené rozhodnutí.
10. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 10. 6. 2025, který krajský soud nechal v průběhu řízení o žalobě vypracovat se zadáním, aby se posudková komise zabývala procentní mírou poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí, soud zjistil, že posudková komise ve složení z předsedkyně komise, dalšího lékaře s odborností ortopedie a tajemnice, dospěla k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní ve třetím stupni podle ustanovení § 39 odst. 1 z. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, (dále jen „z. d. p.“). Posudková komise konstatovala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je sekundární potraumatická gonartroza vpravo, aseptická nekróza mediálního kondylu tibie jako následek úrazu z 1/2014 a stav po TEP pravého kolene, tedy onemocnění uvedené v kapitole XIII., odd. A, pol. 1d přílohy k vyhlášce. Posudková komise popsala vývoj zdravotního stavu žalobce, zohlednila i vyšetření z 20. 5. 2025 v ortopedické ambulanci MUDr. H., které byt proběhlo po rozhodnutí žalované, potvrdilo vývoj septického uvolnění. Stav žalobce započal podle posudkové komise již v srpnu 2024, proto hodnotila odlišně od lékaře IPZS a lékaře IPZS v námitkovém řízení. Posudková komise provedla vlastní vyšetření, při kterém zjistila, že žalobce chodí o francouzských holích, ujde max. 200 metrů. Po bytě je schopen chodit s využitím jedné hole, má výpotek v pravém kolenním kloubu. Flexe byla popsána v rozsahu 5-120 stupňů, nebolestivá. Bolest pozorována v laterální šterbině, varizace bolestivá, s klapavým efektem. Míru poklesu pracovní schopnosti pak stanovila posudková komise na horní hranici 70 %. Postižení žalobce hodnotila jako těžké postižení pohybových schopností, celkové výkonnosti, některé denní aktivity jsou značně omezeny, což potvrdilo i vyšetření posudkovou komisí. Následující kontrolu stanovila posudková komise na říjen 2026 s ohledem na předpoklad zlepšení stavu pravé dolní končetiny po plánované operaci v srpnu 2025.
11. Rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „zákon o OPSZ“), zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely námitkového řízení posuzuje ČSSZ, a podle § 4 odst. 2 zákona o OPSZ, pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění je posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí; za tím účelem Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu

dotčených rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudků, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011 - 43).

12. Náležitosti posudku upravuje v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž 1) účel posouzení, 2) datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 3) výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 4) skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, 5) výsledek posouzení zdravotního stavu a míru poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, 6) procentní míru poklesu pracovní schopnosti, 7) stupeň invalidity, 8) den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity, 9) odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti a 10) tzv. pracovní rekomandaci (to pouze, jde-li o invaliditu prvního či druhého stupně), tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012 - 18).
13. V posuzované věci si krajský soud vyžádal shora specifikovaný posudek. Z jeho obsahu vyplývá, že posudková komise jednala a rozhodovala v řádném složení, za přítomnosti specialisty s odborností ortopedie. Posudek má všechny shora uvedené náležitosti a splňuje podmínku úplnosti a přesvědčivosti, posudková komise se vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě a srozumitelně odůvodnila a posudek nevzbuzuje žádné pochyby. Na základě toho posudková komise přijala svůj posudkový závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce o 70 %, uvedla, že invalidita třetího stupně trvá. S ohledem na předpokládané zlepšení stanovila termín další kontrolní prohlídky.
14. Za tohoto stavu soud uzavírá, že jelikož zdravotní stav žalobce byl v rozhodné době jiný, než jaký vzala na základě provedeného posudku Institutem posuzování zdravotního stavu za zjištěný žalovaná, je její rozhodnutí vadné pro chybně zjištěný skutkový stav, a v důsledku toho nezákonné. Soud na základě výše uvedeného posudku dospěl k závěru, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní ve III. stupni, kdy jeho pracovní schopnost poklesla o 70 %.
15. Žaloba je tedy důvodná a soud napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil. Podle ustanovení § 78 odst. 4 s. ř. s. „[z]ruší-li soud rozhodnutí, vysloví

současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.“ Soud tak tedy výrokem I. tohoto rozsudku učinil. V dalším řízení je pak žalovaná povinna (ve shodě s ustanovením § 78 odst. 6 s. ř. s.) zahrnout výše uvedený posudek posudkové komise MPSV Ostrava mezi podklady pro nové rozhodnutí a podle § 78 odst. 5 s. ř. s. je žalována vázána právním posouzením krajského soudu o stupni invalidity žalobce.

16. Žalobce měl ve věci plný úspěch a podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. náleží takovému účastníku právo náhrady důvodně vynaložených nákladů proti tomu účastníkovi, který úspěch neměl. Náklady řízení žalobce představují odměnu za zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále „advokátní tarif“).
17. Žalobci tak náleží náhrada nákladů, kterou představuje odměna za zastoupení advokátem podle advokátního tarifu, ve výši 4 620 Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu, a to za tři úkony právní služby (převzetí zastoupení, sepsí žaloby, účast u jednání) podle § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu, třikrát režijní paušál ve výši 450 Kč za každý z těchto úkonů právní služby podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Celkem tedy 15 210 Kč.
18. Žalobci dále náleží DPH z těchto částek podle § 57 odst. 2 s. ř. s. Celkem tedy náklady řízení činí 18 404 Kč. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovanou k jejich zaplacení zavázal, a to k rukám zástupce žalobce podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. občanského soudního řádu ve spojení s ustanovením § 64 s. ř. s. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovením § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možností žalované.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinná dobrovolně, co jí ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 9. července 2025

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně